

smukke ved denne Bevægelse er, at den har arbejdet sig op fra neden, fra de ubemidlede i Samfundet paa Trods af den Modstand, der er bleven vist den fra geistlige „geistliche“ formuendes Side, alle Begne arbejdet sig faaledes frem, at den nu er bleven anerkendt gennem alle Klasser for sin velsignelsesrige Virksomhed. Dette Samfund, der dog er kaldet til at dømme lidt nærmere om Forholdene, forlanger ikke, at vi med Lovregler skulle indskrænke Drifteriet, men det siger: nej, kom og hjælp os med det aandelige og moraliske Arbejde, og ville I give Love paa dette Omraade, saa giv os Love, som kunne hæve Befolkningen i aandelig og social Henseende, saa skulle vi nok faa Bugt med denne Overdrivelse af Spiritusnydheden, som vi paaftaa, at der er her i Landet. Men jeg gentager, at den af Spiritus fordummede danske Nation har hidtil alligevel hævdet sin Stilling ret godt baade paa det aandelige og praktiske Omraade mellem Europas forskellige Nationer, saa den behøver ikke disse Undtagelseslove for at styrkes i sin Virksomhed og i sin Tilværelse.

A. Thomsen: Naar den ærede Ordfører fremkom med Udtalelser om, at Tinget ved at vedtage det under Nr. 2 af Mindretallet stillede Vædringsforslag er ved at forandre sit Standpunkt fra 2den Behandling, maa jeg nedlægge Indsigelse derimod. Jeg kan slet ikke indrømme, at Tinget derved indtager et andet Standpunkt, det er kun en klarere Udvikling af den samme Tanke, man allerede havde ved 2den Behandling. Man tager Stridtet fuldt ud og lægger hele Myn- digheden i Kommunalraadenes Hænder. Skulde der være Tale om forandret Standpunkt, kunde man snarere sige, at Flertallets Vædringsforslag under Nr. 12, hvis dette Vædringsforslag vedtages, vil forandre Standpunktet. Hvis Tinget gaar over til at vedtage dette Vædringsforslag, som den ærede Ordfører sammen med 5 andre af Udvalgets Medlemmer har filllet op, kunde der være nogen Grund til at tale om forandret Standpunkt, men jeg skal ikke komme videre ind derpaa. Jeg maa blot nedlægge Indsigelse mod, at det er en Forandring af Standpunkt, hvis Tinget nu vedtager det omtalte Vædringsforslag af Mindretallet.

J. S. Jensen: Naar det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme), der talte saa varmt om Danmarks Afholdsværens Arbejde, mente, at de ingen Ting forlangte, skal jeg her kun konstatere, at de netop forlange, netop paa kalde Lovgivningsmagten for deres Arbejdes Udførelse, de forlange netop, at det skal lægges i Kommunerne Haand at fastsætte Beværtningernes Antal, og at dette skal være paa fort Mæemaal, hvilket desværre ikke er lykkedes os at gennemføre i Tinget. Over for det ærede Medlem for Kjøbenhavn 10de Valgkreds (S. Jensen) skal jeg blot bemærke, at naar jeg gjorde mig til Talsmand for dette Vædringsforslag under Nr. 12, saa taler jeg ikke paa Afholdsværens Begne, men paa mine egne Begne. Hvorvidt Afholdsværenne billig mine Ansættelser, ved jeg ikke. Her staar jeg som Lovgiver, og ikke som Afholdsvæn. Men jeg skal bemærke over for det ærede Medlem, at naar jeg taler for denne Vædring, saa er det, fordi den ikke med en eneste Løddel bethder nogen Indskrænkning i Foreningsfriheden, den bethder kun, at der ligesom nu, er Tilfælde, hvor det kan forbydes Foreninger at drive Beværtning. Som det nu er vedtaget her, kan Politimesteren forbyde det, nu saa Kommunerne Lov til at forbyde det. Det er hele Forstællen, og jeg tror, det sidste er det bedste.

Hvad angaar Afholdsværens Bevægelse, paa hvilken det ærede Medlem har set med velvillige Øjne, haaber jeg, at han vil vedblive dermed, og at han ogsaa vil faa sine Venner dertil, thi vel skal jeg indrømme, at der er enkelte Socialdemokrater, der ere Medlemmer af Dansk Afholdsværens Forening; men paa disse saa Undtagelser nær har den ikke haft den Glæde hidtil at finde nogen væsentlig Støtte fra det Parti, for hvilket det ærede Medlem staar som Talsmand.

Indenrigsministeren (Hørring): Jeg vil blot tillade mig over for Flertallets Vædringsforslag under Nr. 6 og de Bemærkninger, den ærede Ordfører fremkom med derom, at henvise til, at, naar vi gaa over til den Ordning, der nu er foreslaet, nemlig Begrænsning af Næringsbrugene gennem Vedtægter, og dette overhovedet skal føre til noget, som bethder noget, maa det